ПРАЛЕТАРЫІ УСІХ КРАІН, ЯДНАЙЦЕСЯ!

Беларускі УНІВЕРСІТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА І ПРАФКОМА БЕЛАРУСКАГА ОРДЭНА ПРАЦОЎНАГА ЧЫРВОНАГА СЦЯГА ДЗЯРЖАЎНАГА УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНА

№ 19 (1131) ● Чацвер, 20 мая 1976 г. ● Цана 2 кап. ● Газета выходзіць з 1935 г.

СЁННЯ Ў НУМАРЫ:

● ЗВАРОТ ДА БАЙЦОЎ СБА ● ІДУЦЬ ДЗЯРЖЭКЗАМЕНЫ ● ГРАМАДСКІ ДЭКАНАТ ДЗЕЙНІЧАЕ ● ВЫНІКІ АГЛЯДУ-КОНКУРСУ НАСЦЕННЫХ ГАЗЕТ ● АКТЫЎНАСЦЬ НАРАДЖАЕ ПЛЕН ● ГАЗЕТА ВЫСТУПІЛА... ● ПА СТАРОНКАХ НАСЦЕННЫХ ГАЗЕТ ● КАЛІ ТЫ ЛЮБІШ КНІГУ...

АПОШНЯЯ АДЗНАКА Ў ЗАЛІКОЎЦЫ

Нейк зусім непрыкметна праляцелі пяць гадоў вучобы ў родным універсітэце. Яшчэ нядаўна можна было пачуць: «Хутчэй бы скончыць універсітэт, стаць самастойным». А цяпер... Цяпер яны з жалем гавораць аб тым, што прыйшоў час развітвацца, што ўжо ніколі ў іх не будзе такіх цікавых студэнцкіх сустрэч, вясёлых Дзён ФПМ, што не будуць яны больш праседжваць вечарамі над афармленнем наступнага нумара «Алгарытма», не паслухаюць ужо лекцыю любімага выкладчыка.

Яны — выпускнікі, або, як гаворыцца, «без пяці хвілін маладыя спецыялісты». Чаму без пяці? Гэтыя хвіліны — апошні крок да дыплома, прыступка да прафесіі. Страшна? І так, і не. Так — таму, што цяпер усё прыйдзецца рашаць самому, без падказкі і канспекта, не — таму, што разам з табой застаюцца тыя веды, якія набыў ва універсітэце.

А зараз — апошнія выпрабаванні, апошні студэнцкі экзамен. Вельмі спакойныя, без тых спецыфічна студэнцкіх стараннў перад здачай паспець прагледзець недачытанае, сядзяць у аўдыторыі выпускнікі 24-й групы факультэта прыкладной матэматыкі. Навуковы камунізм — дысцыпліна не з лёгкіх, але бачна, што рабяты упэўнены у сваіх ведах.

Э. В. Шастаковіч, член дзяржаўнай экзаменацыйнай камісіі, робіць рад заўваг па ходу экзамена. І вось...

— Неабходна, каб праца ператварылася з жыццёвай неабходнасці ў патрэбу...

Першай адказвае Оля Хадасевіч. Пытанні, на яе погляд, нескладаныя, і дзяўчына упэўнена расказвае аб мірных формах сацыялістычнай рэвалюцыі, аб класавай барацьбе, працоўным выхаванні і фарміраванні асобы. Экзаменатары задаволены: першая «пяцёрка» ёсць! Ледзь прыкметна хвалюецца В. Шылкін, зараз яму адказваць. Білет ён ведае, а што ж яшчэ можа спытаць старшыня ДЭКа?

Дзяржаўныя экзамены па навуковаму камунізму на ФПМ падыходзяць к канцу. Ужо ёсць вынікі здачы ўсіх груп факультэта: «выдатна» атрымалі 18 чалавек, 24 чалавекі здалі на «добра» і 8 на «здавальняюча».

— Увогуле, экзамены праходзяць добра, — сказаў мне Э. В. Шастаковіч. — Адчуваецца, што прадмет выпускнікі ведаюць.

І. САВЕТКІНА,
Фота Т. Петрашкевіч.

З В А Р О Т

БАЙЦОЎ СБА «БУРАВЕСНІК» ІМЯ ГЕРОЯ САВЕЦКАГА САЮЗА В. І. КАЗЛОВА ФІЛАЛАГІЧНАГА ФАКУЛЬТЭТА ДА ЎСІХ СТУДЭНЦКІХ БУДАЎНІЧЫХ АТРАДАЎ БДУ ІМЯ У. І. ЛЕНІНА.

Увесь савецкі працоўны народ, натхняемы гістарычнымі рашэннямі XXV з'езда КПСС, актыўна ўключыўся ў работу па ажыццяўленню грандыёзных планаў дзесятай пяцігодкі. Па ініцыятыве перадавых калектываў новую пяцігодку вырашана ператварыць у пяцігодку якасці, працоўнай гарантыі. Наш атрад па выніках мінулага пяцігоддзя быў названы адным з лепшых ва універсітэце. Сёння мы поўныя рашучасці працаваць з яшчэ большым энтузіязмам, без адстаючых, якасна, што стане не толькі вытворчай, але і маральнай нормай кожнага камсамольца атрада. Мы, байцы СБА «Буравеснік», звяртаемся да ўсіх студэнцкіх будаўнічых атрадаў універсітэта з заклікам унесці дастойны ўклад у выкананне новага пяцігадовага плана, працаваць пад дэвізам «Пяцігодку — у чатыры гады, пяцідзёнку — за 4 дні!»

Кіруючыся рашэннямі XXV з'езда КПСС і XXVIII з'езда КПБ, байцы СБА «Буравеснік» прымаюць на дзесятую пяцігодку наступныя сацыялістычныя абавязацельствы:

1. Асвоіць на меліярацыйных і будаўнічых аб'ектах Беларусі не менш 200 тысяч рублёў капіталаўкладанняў.

2. Кожны аб'ект здаваць у эксплуатацыю толькі з адзнакай «добра» і «выдатна».

3. Прыняць актыўны ўдзел у аперацыі «Доўг», ударнай справай атрада лічыць шэфства над помнікамі воінам і партызанам, загінуўшым у гады Вялікай Айчыннай вайны.

4. Прыняць актыўны ўдзел ва ўсесаюзным руху «Камсамол — сельскай школе», аказаць шэфскую дапамогу ва ўмацаванні вучэбна-матэрыяльнай базы, у паляпшэнні камуністычнага выхавання піянераў і камсамольцаў, прафесійнай арыентацыі школьнікаў:

а) аказаць дапамогу ў рамонце школьных памяшканняў;

б) абсталяваць 4 вучэбныя кабінеты;

в) перадаць 200 тамоў мастацкай і навукова-папулярнай літаратуры, аформіць 10 стэндаў і перасоўных выставак;

г) ахапіць работай у піянерскім лагеры 120 піянераў і малодшых школьнікаў.

5. Праводзіць актыўную работу з сельскім насельніцтвам па растлумачэнню рашэнняў XXV з'езда КПСС, палітыкі партыі, асноўных напрамкаў развіцця народнай гаспадаркі. Лектарскай групе прачытаць не менш 50 лекцый, прысвечаных планам дзесятай пяцігодкі, 60-годдзю Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі.

6. Да пачатку працоўнага семестра 1977 года выдаць літаратурны альманах «Буравеснік», прысвечаны 10-гадоваму юбілею атрада.

7. Пералічыць у фонд Міру 1.000 рублёў.

8. У рамках аперацыі «Восстановление» адкрыць мемарыяльную зямлянку-музей на месцы дыслакацыі Мінскага падпольнага абкома партыі.

Мы, байцы СБА «Буравеснік» выказваем цвёрдую упэўненасць у тым, што прыкладзём усе сілы і уменне для паспяховага выканання прынятых абавязацельстваў, унясём дастойны ўклад у справу выканання планаў пяцігодкі, справу будаўніцтва камунізму. Мы заклікаем усіх байцоў будатрадаў універсітэта падтрымаць нашу ініцыятыву, адказаць ударнымі справамі, высока пранесці сцяг усесаюзнага студэнцкага будаўнічага атрада.

Мікалай ПРЫГОДЗІЧ,
камандзір атрада.

Зінаіда ДАРАШЧОНАК,
камісар.

Леанід БЯЛЕВІЧ,
камсорг.

НЕЗАБЫЎНАЕ

Нядаўна на філфаку адбыўся тэматычны вечар, прысвечаны подзвігу медыцынскіх работнікаў у гады Вялікай Айчыннай вайны. У прасторнай актавай зале сабраліся студэнткі, якія праходзяць медпадрыхтоўку, госці, ветэраны вайны, выкладчыкі ваеннай кафедры, медыкі. Сярод іх заслужаны ўрач БССР, падпалкоўнік медслужбы, член Беларускага савета ветэранаў вайны Я. Я. Сяркова, заслужаны ўрач БССР, палкоўнік медслужбы І. А. Кажанкоў, палкоўнік авіяцыі, выкладчык ваеннай кафедры М. М. Калінін, падпалкоўнікі медслужбы, выкладчыкі кафедры Г. П. Драбышэўскі, В. І. Цімафееў, М. С. Бабровіч, А. М. Кайкоў, А. Н. Нікіфараў, Д. П. Аліфер.

...Многа цяжкіх кіламетраў прайшла Я. Я. Сяркова, перш чым закончыла вайну ў Берліне. Яна расказала аб тым, як арганізоўваліся ваенныя шпіталі, як вялася барацьба са страшнай хваробай — тыфам, як сустракалі яны самы шчаслівы дзень —Дзень Перамогі.

Усхвалявана і шчыра гаварыла студэнтка III курса філфака Ніна Бугай: «Я ведаю вайну толькі па кнігах і фільмах. Але і мне сняцца сны пра вайну». Дзяўчына расказала аб тым, як адлюстраван бессмяротны подзвіг урачоў у творах мастацкай літаратуры.

Многім воінам і партызанам выратаваў жыццё выдатны хірург Я. У. Клумаў. Назаўсёды застанецца ён у памяці людской. Пасмяротна ўрачу - патрыёту прысвоена званне Героя Савецкага Саюза. Аб гэтым расказала прысутным студэнтка III курса Бабнова.

У заключэнне вечара цёплыя вершы аб ваенных санінструктарах прачыталі студэнты В. Калінава і А. Брайко.

**М. ДУБРАВІН,
студэнт II курса
журфака.**

ПАЗЫЎНЫЯ ТРЭЦЯГА ПРАЦОЎНАГА

СБА ІМЯ ЛЕНІНСКАГА КАМСАМОЛА: ГАВОРАЦЬ ЛІЧБЫ

Каля 7 000 цаглін уклалі байцы атрада ў сцены будучага будынка склада на тэрыторыі Мінскага радыёзавода ў час працоўнага дэсанта. Вось ужо больш трох год па плану работы атрада ў падрыхтоўчы перыяд выязджаюць байцы на гэта прадпрыемства, на свой нядзельнік, які ўжо стаў традыцыйным. На практыцы правяраецца гатоўнасць кожнага байца і атрада ў цэлым да правядзення трэцяга працоўнага семестра. У гэтым годзе на сродкі, заробленыя на нядзельніку, байцы атрада вырашылі абсталяваць Ленінскі пакой і стэнды для будаўнікоў БАМа.

* * *

Звыш 1000 кніг будзе сабрана для бібліятэкі самага маладога горада Паўднёвай Якуціі — Нерунгры — байцамі СБА імя Ленінскага камсамола. З заклікам сабраць тысячу кніг для будаўнікоў БАМа яны звярнуліся да школьнікаў горада Мінска. Піянерскія і камсамольскія арганізацыі школ горача адгукнуліся на заклік будатрадаўцаў. Ужо зараз бібліятэка атрада налічвае больш 500 кніг.

* * *

Пяць байцоў атрада — У. Карагін, М. Кобрык, М. Жауно, І. Мацюн, В. Мядзелец — сталі кавалерамі знака ЦК ВЛКСМ «Молодой гвардеец пятилетки». Гэтай узнагароды яны былі удастоены за актыўны ўдзел у летніх і зімовых працоўных семестрах.

* * *

20 лекцый і дакладаў было падрыхтавана і прачытана членамі лектарскай групы атрада ў падрыхтоўчы перыяд. Асноўная тэматыка лекцый — прапаганда матэрыялаў XXV з'езда КПСС, дасягненні БССР у дзевятай пяцігодцы, прапаганда ВНУ, прафарыентацыя. У лектарскую групу уваходзіць кожны трэці баец атрада.

У. КАЦАПАЎ.

ЛЕТА АБЯЦАЕ БЫЦЬ ГАРАЧЫМ

Прайшло больш 17 гадоў з таго часу, як у нашай краіне былі створаны першыя студэнцкія будаўнічыя атрады. З кожным годам яны растуць і мацнеюць, іх задачы становяцца складаней і цікавей. Калі ў 1959 годзе ў гэтым руху па ўсёй краіне ўдзельнічалі ўсяго 339 чалавек, то цяпер толькі на адным фізічным факультэце ў трэцім працоўным семестры 1976 года прыме ўдзел больш 500 байцоў.

У нас на факультэце сфарміравана 17 студэнцкіх будаўнічых атрадаў. Дзевяць гадоў назад быў створан атрад «Аэліта», які ў гэтым годзе паедзе працаваць на ўдарную камсамольскую будоўлю — Байкала-Амурскую магістраль. А атрад «Спектр» вось ужо восьмы раз паедзе на будоўлі Казахстана.

Многа добрых спраў на рахунку нашых атрадаў. Толькі за лета 1975 года было прачытана каля 200 лекцый, пастаўлена 110 канцэртаў, створана 12 піянерскіх лагераў «Спадарожнік», арганізавана 17 кансультацыйных пунктаў, адрамантавана 13 вясковых школ. Ва ўсіх атрадах прайшоў Дзень ударнай працы ў фонд будаўніцтва новага горада, які носіць імя першага ў свеце касманаўта Ю. Гагарына.

Поспех працы студэнцкіх будаўнічых атрадаў залежыць перш за ўсё ад ступені падрыхтоўкі да яе. Ужо цяпер нашы лектары выступаюць з лекцыямі ў падшэфных школах, прафтэхвучылішчах, дзе хутка выступяць і агітбрыгады са сваімі канцэртнымі праграмамі. Нядаўна мы правялі агляд-конкурс на лепшую атрадную газету. Дзве лепшыя з іх, якія рэдагуюць камісары С. Пратас і М. Ляўковіч, прадстаўлены на універсітэцкі агляд-конкурс.

16 лістапада 1975 года мы правялі суботнік у гонар 34-й мінскай гарадской справаздачна-выбарнай камсамольскай канферэнцыі, а 8 і 10 красавіка 1976 года атрад «Спадчына» правёў два «працоўныя дэсанты» на ўборцы новага будынка (БУ-8). Намячаюцца суботнікі і ў іншых атрадах.

Лета абяцае быць гарачым. Але мы упэўнены, што яно, як і мінулыя, прынясе многа новых перамог і адкрыццяў.

**М. НІЧЫПАРОВІЧ,
начальнік ШПС
фізічнага факультэта.**

РАСКАЖУ ПРА ТАВАРЫША

Пад дружныя воплескі на сцэну выходзіць дзяўчына. Хвіліна, другая — і зазвінела ў яе руках гітара — добры сябра ў турысцкіх падарожжах, палілася песня.

Дзе толькі не пабывала Вольга Мароз, студэнтка IV курса мехмата, разам са сваімі сябрамі па турклубу універсітэта! Усё, што бачыла — і бяскрайнія прасторы, і снежныя вяршыні, улілося ў песню, адбілася ў шчырым паэтычным радку.

...Мы стаім ля акна. Вецер задзірае прахожых, абуджае ад сну дрэвы. Вольга любіць вясну ў родным горадзе. Успамінае апошнюю школьную вясну, што адкрыла дзверы ў новы свет. З дзяцінства дзяўчына марыла стаць настаўніцай, добрай, бы фея з казкі, вучыць дзяцей. Заслужаная настаўніца БССР Антаніна Васільеўна Карпава дапамагала ёй авалодаць складанай матэматычнай навукай. Вольга паступіла ва універсітэт.

— Цяпер цвёрда ўпэўнена, што не памылілася. Матэматыка — маё прызванне.

— А як жа турызм? Як жа песні?

— Гэта захапленне. Яшчэ на першым курсе я прыйшла ў турклуб, стала яго актыўнай удзельніцай. Пад уплывам убачанага пачала пісаць песні.

Вобразны свет Вольгі цікавы, своеасаблівы.

Рельсы... Кому, как не им,
нам верить?
Рельсы не подведут.
Рельсы уносят меня на
север,
Уносят тебя на юг.
Значит, всё правильно, так
и надо,
Только прошу опять
Мной незаслуженную
награду —
Право думать и ждать.

І вершы, і мелодыі, і песні нараджаюцца бы самі сабой. Вольга пяе аб самым хвалюючым — пра Радзіму, сяброў, каханне.

А яшчэ яна карэспандэнт насценнай газеты факультэта. Піша аб спорце, робіць здымкі. Аб усім, што сустрэла на сваіх турысцкіх сцежках, можна даведацца з яе цікавых фотаальбомаў.

Хутка сесія. Далёка не першая, але Вольга крыху хвалюецца, хаця вучыцца вельмі добра. Яна — адна з лепшых студэнтак факультэта.

Можна здзівіцца: як ёй хапае часу ўсюды паспяваць?

— Калі прыцягне якая-небудзь справа, знойдзеш і час. Трэба толькі загарэцца, захацець зрабіць нешта значнае. У вышыню ідуць мужныя, трэба не адставаць!

А. ТРАФІМОВІЧ,
студэнтка II курса журфака.

ЗАЎСЁДЫ ПОБАЧ

У рэдакцыю прыйшло пісьмо. Аўтар яго, Мікола Грудзінскі, напісаў нам аб сваім сябру Анатолю Точцы. Мяне зацікавіў гэты чалавек, і вось я на мехмаце.

— Анатоль Точка? — перапыталі ў камітэце камсамола. — Займаецца на трэцім курсе. Старанна выконвае любое даручэнне. Наогул, выдатны таварыш.

У той жа дзень я наведаў і інтэрнат № 7, у якім жывуць матэматыкі. Папрасіў Анатоля расказаць аб сабе.

Зараз яму ідзе дваццаць першы год. Закончыў школу, праз год паступіў на мехмат БДУ. Любіў матэматыку, астраномію, фізіку. Гэта і вызначыла выбар. За вучобу ўзяўся ўсур'ёз. Падабалася яму капацца ў падручніках, шукаць, знаходзіць.

— Галоўнае для мяне, — зазначае Анатоль, — кантроль над сабой. Трэба старацца зразумець тое, што чытае выкладчык на лекцыі, умець самастойна падрыхтавацца да семінарскіх заняткаў. І яшчэ — не спыняцца на дасягнутым. Адсюль вынік: 5 семестраў толькі на «добра» і «выдатна».

10-я група, у якой займаецца А. Точка, замацавана за кафедрай геаметрыі. Група самая шматлікая на факультэце. Прафесар Васіль Іванавіч Вядзернікаў, які вядзе тут спецкурс, адзываецца аб Анатолю як аб адным з лепшых студэнтаў, яго непасрэдным памочніку.

Нядаўна на факультэце правялі студэнцкую навуковую канферэнцыю. Толя быў сакратаром. Нягледзячы на занятасць, ён падрыхтаваўся і выступіў з дакладам «Дыферэнцыяльныя формулы і дыферэнцыяльныя велічыні».

У групе ён выбран прафоргам, членам камсамольскага бюро патока, адказны за ідэйна-палітычны сектар. Камсамольцы вывучаюць матэрыялы XXV з'езда КПСС. Палітінфармацыі, якія праводзяцца па групах, даюць многае, прымушаюць па-новаму ацэньваць падзеі літаратурнага жыцця. І ў тым, што яны сталі цікавейшымі і больш змястоўнымі, ёсць заслуга і яго, актывіста.

Зусім нядаўна А. Точку назначылі камісарам студэнцкага будаўнічага атрада «Расінка». Яго маршрут Мінск—Смаленск. Аб'ект работы яшчэ невядомы, але ужо хутка адправяцца туды кватэр'еры атрада.

— Якімі якасцямі павінен валодаць камісар атрада? На ваш погляд, ці справіцца Анатоль са сваімі абавязкамі? — з такімі пытаннямі звярнуўся я да аднакурснікаў.

— Уменнем арганізаваць, таварыскасцю і патрабавальнасцю, а наш Анатоль валодае такімі якасцямі. Са сваім заданнем справіцца,— аднадушна заключылі Валодзя Альфер і Яўгенія Кунцэвіч.

У групе яго паважаюць за бескарыслівасць, дабрату, гатоўнасць прыйсці на дапамогу.

— Аднойчы мне трэба было тэрмінова падрыхтаваць даклад, — гаворыць Вера Мікалаеўская. — Я звярнулася да Анатоля. Ён адразу згадзіўся дапамагчы, растлумачыў незразумелае. А пазней я даведалася, што ён быў вельмі заняты.

...З ім заўсёды побач сябры. Вось і сёння зайшлі. Адны прасілі растлумачыць штосьці, другія проста пагаварыць. Я паспрабаваў паназіраць: спакойная, добразычлівая ўсмешка не сыходзіла з яго твару. Толя уважліва слухаў, даваў грунтоўныя адказы.

«Заўсёды і ва ўсім побач» — гэта дэвіз групы, гэта дэвіз Анатоля Точкі.

М. БАЖКО.
Фота аўтара.

ПАДАРОЖЖА ПА КРАІНЕ

...Гучыць песня. Льецца знаёмая ўсім мелодыя, толькі слухаецца нейк інакш, бо спяваюць на замежнай мове. Гучаць «Падмаскоўныя вечары».

У аўдыторыі сабраліся студэнты факультэта журналістыкі, якія вывучаюць англійскую мову. Рабяты арганізавалі лекторый «Мая краіна — СССР».

Вялікая і неабсяжная наша краіна. На яе прасторах — тысячы заводаў і фабрык, электрастанцый, тысячы гарадоў і пасёлкаў, акіяны жытнёвых палёў, зялёныя моры лесу. Аб цудоўных багацціях краіны, прыродных і створаных рукамі савецкага чалавека — будаўніка камунізму, расказалі Ніна Гарбунова (на здымку), Эма Драбышэўская, Алена Бялова. Расказ перапыняўся паказам дыяфільмаў, рэпрадукцый, фотаздымкаў. Выступаючыя паказалі добрае валоданне англійскай мовай.

Лекторый, які праводзіўся ўпершыню, прайшоў з поспехам. Зроблена добрае, карыснае пачынанне, і можна спадзявацца, што яно будзе прадоўжана.

Тэкст і фота **В. Аляшкевіча, Л. Марцыёнкі.**

ГРАМАДСКІ ДЭКАНАТ

ІНІЦЫЯТЫВЕ—ДАРОГУ

Студэнта лепш за ўсё характарызуе ініцыятыўнасць. Тут і малады задор, і імкненне дапамагчы кожнаму, і ўменне знайсці выхад з любой сітуацыі...

— Ды нічога загадкавага ў гэтым няма. Мы некалькі перабудавалі вучэбна-выхаваўчую камісію і ў выніку атрымалі грамадскі дэканат.

У чым адрозненне паміж імі?.. Можа, у большай актыўнасці, масавасці і, зразумела, самастойнасці студэнтаў у вырашэнні самых розных пытанняў вучэбнага працэсу. — Так пачала свой экскурс у справы грамадскага дэканата Ж. Пузікава, студэнтка IV курса беларускага аддзялення філфака. Жана вось ужо два гады ўзначальвае яго. Адразу звяртае на сябе ўвагу тая акалічнасць, што члены дэканата — адны дзяўчаты. Гэта было ў нейкай меры нават нечаканасцю, таму што на другіх факультэтах адказныя пасты даручаюць рабятам, улічваючы іх жыццёвы вопыт.

Тлумачэнне Жаны было простым:

— Дзяўчаты — працавіты і дысцыплінаваны народ. У выдумцы ім таксама не адмовіш. Нельга не назваць нашых актывістаў: Кулеш Зою з IV курса беларускага аддзялення, Крыловіч Ларысу з II курса беларускага аддзялення, Кондраль Ларысу з I курса рускага аддзялення, Хомчанку Людмілу з I курса беларускага аддзялення.

Перад намі пратакол аднаго з пасяджэнняў дэканата. Чытаем рашэнні: па-першае, усю акадэмічную работу на факультэце праводзіць пад дэвізам «Ніводнага адстаючага побач!»; па-другое, у групах распрацаваць канкрэтныя мерапрыемствы па ажыццяўленню дэвізу; па-трэцяе, правесці злёт выдатнікаў. Тэма: «Кожнаму выдатніку — камсамольскае даручэнне».

Значыць, галоўнае ў рабоце — барацьба за павышэнне паспяховасці студэнтаў факультэта. З гэтай мэтай і праводзяцца рэйды-праверкі наведвання лекцый і практычных заняткаў на курсах, прымаюцца меры па хутчэйшаму ліквідаванню «хвастоў» студэнтаў, у прыватнасці пасылаюцца пісьмы бацькам. Амаль кожны тыдзень заслухоўваюцца справаздачы акадэмсектараў курсаў (маецца на ўвазе бягучая паспяховасць і дысцыпліна), што садзейнічала наладжванню работы ў гэтай галіне. Затым вывешваюцца «маланкі», дзе адразу ўсім відаць вынікі такіх пасяджэнняў. Гэта таксама ў нейкай меры дапамагае напомніць студэнту пра яго абавязак.

Дзякуючы грамадскаму дэканату на факультэце створан савет выдатнікаў. Яны працуюць у цесным кантакце паміж сабой. Так, сумеснымі сіламі рыхтуецца злёт «Кожнаму выдатніку— камсамольскае даручэнне».

Добра вучыцца — яшчэ не ўсё. На парадку дня — актыўнасць студэнтаў. Гэта яшчэ адзін напрамак работы дэканата.

Ідзе заліковая сесія, не за гарамі — экзаменацыйная. На факультэце ствараюцца кансультацыйныя пункты, дзе студэнт можа атрымаць адказ на хвалюючае яго пытанне. Гавораць, дрэннае перамаецца вельмі хутка, добраму ж пачынанню акліматызавацца намнога цяжэй. Можа гэта і так, але ў цяжкасцях, у перадольванні іх мы знаходзім сэнс жыцця.

Дык зялёную вуліцу табе, ініцыятыва!

Г. СІДАРОВІЧ,
студэнтка II курса журфака.

АКТЫЎНАСЦЬ НАРАДЖАЕ ПЛЁН

Нядаўна на падрыхтоўчым аддзяленні нашага універсітэта быў праведзен агляд мастацкай самадзейнасці.

У актавай зале галоўнага корпуса сабраліся ўсе слухачы рабфака.

З першых нумароў адчувалася, што будучыя студэнты добра падрыхтаваліся да агляду. Свае вершы чыталі нашы паэты з групы беларускіх філолагаў: Віктар Стрыжак і Таццяна Варабей. Асабліва цёпла сустракалі вершы вядомых аўтараў у выкананні Таццяны Бародзіч з групы журналістаў і Валянціны Кашэвіч з групы гісторыкаў. Т. Бародзіч заняла першае месца сярод дэкламатараў.

Са сцэны гучалі песні самадзейных кампазітараў Рубенчыка і Гайдука ў выкананні аўтараў. Вельмі радуе тое, што слухачы падрыхтоўчага аддзялення з вялікай актыўнасцю аднесліся да гэтай патрэбнай справы. Усе групы падрыхтоўчага аддзялення падрыхтавалі цікавыя праграмы. Доўга гучалі апладысменты ў адрас выканаўцаў песень «Ой ты, рэчанька» Шылко і Варанкевіч з групы матэматыкаў, «Хто табе сказаў?», «Не разумею» Пракапца.

Журы вызначыла пераможцаў. Сярод груп месцы размеркаваліся наступным чынам: першае заваявала група гісторыкаў, другое — матэматыкі, трэцяе — юрысты.

Пасля падвядзення вынікаў член журы агляду-конкурсу, намеснік дэкана падрыхтоўчага аддзялення М. Э. Часноўскі сказаў:

— Агляд з'явіўся першай пробай мастацкіх здольнасцей слухачоў. Ён паказаў, што на падрыхтоўчым аддзяленні моладзь з добрымі творчымі задаткамі. Некаторыя з рабфакаўцаў прадэманстравалі тонкае разуменне сцэнічнага мастацтва. Агляд - конкурс пацвердзіў думку выкладчыкаў аб узроўні актыўнасці акадэмічных груп. Ініцыятарамі ж гэтага пачынання былі гісторыкі. Яны выканалі і большую частку работы па падрыхтоўцы і правядзенню агляду. Неабходную дапамогу аказалі будучыя журналісты. Яны зрабілі эмблему агляду-конкурсу, тым самым захвоціўшы ўсе групы да стварэння асабістых знакаў

Агляд быў прысвечан Дню Перамогі. Тэмы вайны, гераізму нашага народа, франтавога сяброўства заўсёды былі і застаюцца ў цэнтры ўвагі калектываў мастацкай самадзейнасці. Самыя лепшыя нумары слухачы падрыхтоўчага аддзялення вырашылі ўключыць у наступны канцэрт, прысвечаны заканчэнню рабфака. Лепшыя выканаўцы атрымалі прызы. Сённяшнія рабфакаўцы ўпэўнены ў тым, што гэта пачынанне будзе прадоўжана іх паслядоўнікамі.

А. СЕРАБРАКОЎ,
слухач падрыхтоўчага аддзялення.

ЖУРНАЛІСТ АБ СВАЁЙ ПРАФЕСІІ

Выйшаў з друку чарговы нумар вучэбнай газеты факультэта журналістыкі БДУ імя У. І. Леніна. Яго падрыхтавалі студэнты першага курса пад кіраўніцтвам выкладчыка В. І. Дубовіка. На старонках газеты ідзе захапляючая размова студэнтаў-журналістаў аб сваёй будучай прафесіі. У артыкулах і заметках выказваюцца думкі і разважанні аб тым, якія якасці павінен спалучаць у сабе газетчык, з якімі абавязкамі сустрэнецца ён на цярністым журналісцкім шляху, што галоўнае ў працы карэспандэнта. Чытаючы матэрыялы нумара, нельга не пераканацца ў тым, што ў нашу журналістыку ідуць юнакі і дзяўчаты, раз і назаўжды улюбёныя ў гэту прафесію, сур'ёзна ўсвядоміўшыя усю адказнасць за права называцца журналістам.

«Пяро журналіста заўсёды павінна быць напагатове, як вінтоўка салдата, валодаць вастрынёй, каб заўсёды пранікаць у самы сэнс з'яў, рэчаў, падзей...» — так піша ў сваім артыкуле Т. Волкава.

Цікава прадстаўлена ў газеце і літаратурная творчасць студэнтаў-першакурснікаў.

У цэлым чарговы нумар «Журналіста» не пакідае чытача абыякавым да цікавай, але і складанай прафесіі журналіста.

ЧАС У НАШЫХ РУКАХ

Студэнты стацыянара закончылі чарговы працоўны дзень, але аўдыторыі універсітэта не пустуюць: на заняткі прыходзяць вячэрнікі. Яны—народ вельмі заняты, бо асноўны свой час праводзяць на прадпрыемствах, многія маюць сем'і. Але калі толькі захочаш, сутак хопіць на ўсё. Так кажа і Іван Ашуйка, студэнт III курса вячэрняга аддзялення юрыдычнага факультэта.

Працуе Іван Ашуйка на мінскім ордэнаў Леніна і Кастрычніцкай рэвалюцыі трактарным заводзе эканамістам аддзела забеспячэння. Нялёгкая гэта работа, клапатлівая. Патрабуе спрытнасці і ўважлівасці. І працуе Іван з душой. За добрую працу, за актыўны ўдзел у грамадскім жыцці прадпрыемства, чулыя адносіны ў калектыве таварышы па працы рэкамендавалі Івана Ашуйку кандыдатам у члены КПСС.

Чалавек сямейны, Іван усё ж такі знаходзіць час удзельнічаць амаль ва ўсіх мерапрыемствах, якія праводзяцца на заводзе. Ён актыўны член савета турклуба «Гранада».

Але ж і на вучобу ў Івана часу хапае. Ён паспяхова здае экзамены, настойліва рыхтуе сябе да будучай прафесіі юрыста. Іван — старшыня таварыскага суда інтэрната № 9 трактарнага завода. Як сказаў Гесіод, «сапраўды вялікі той чалавек, які змог авалодаць сваім часам». Іван Ашуйка, як мне здаецца, будзе сапраўдным юрыстам, таму што ён імкнецца ў жыццё, у самую яго гушчыню, не шукае лёгкіх шляхоў, умее паставіць свае справы так, што адно другому не замінае, а наадварот, — праца, вучоба, грамадская работа ўзаемазвязаны.

У. СКАКУН,
студэнтка журфака.

РАБОТУ ГНК—НА НОВУЮ СТУПЕНЬ

У бягучым навучальным годзе група народнага кантролю філалагічнага факультэта актывізавала сваю работу, галоўным напрамкам якой з'яўляецца аказанне дапамогі партыйнай арганізацыі ў паляпшэнні якасці навукова-даследчай работы, ва ўдасканальванні вучэбна - выхаваўчага працэсу. Членамі ГНК на чале з В. Радыёнавым арганізавана комплексная праверка эфектыўнасці выканання дэканатам, партыйным бюро і грамадскімі арганізацыямі пастаноў дырэктыўных органаў, Міністэрства вышэйшай і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР, а таксама рашэнняў рэктарата аб павышэнні якасці падрыхтоўкі спецыялістаў-філолагаў на факультэце. У гэтым месяцы праведзена работа па праверцы стану захаванасці і выкарыстання на факультэце матэрыяльных і тэхнічных сродкаў, з дапамогай чаго ўскрыт шэраг сур'ёзных недахопаў у рабоце лінгафоннага кабінета.

З дапамогай урачоў санэпідстанцыі Цэнтральнага раёна ўпершыню на факультэце арганізавана падрыхтоўка з ліку студэнтаў саніпаўнаважаных для ажыццяўлення кваліфікаванага кантролю за работай буфетаў і бытавым абслугоўваннем студэнтаў.

ГНК грунтоўна даследуе, якую літаратуру, у якой колькасці чытае студэнт-філолаг, што яму перашкаджае чытаць больш; праводзіць аналіз таго, як вучацца на факультэце выпускнікі падрыхтоўчага аддзялення. Пытанні, узнятыя народнымі кантралёрамі, сістэматычна заслухоўваюцца на пасяджэннях партыйнага бюро.

С. ЧУБАКОЎ.
старшыня групы народнага кантролю філфака.

Вакол кніг

КАЛІ ТЫ ЛЮБІШ КНІГУ

Нядаўна ў нашым універсітэце створана арганізацыя Усесаюзнага таварыства кнігалюбаў. Членамі таварыства з'яўляюцца выкладчыкі, супрацоўнікі, студэнты. Задача арганізацыі — мэтанакіраваная прапаганда кнігі для актыўнага выкарыстання яе ў камуністычным выхаванні людзей.

Не сакрэт, што сёння чалавек, які па-сапраўднаму захапляецца літаратурай, далёка не заўсёды можа набыць кнігу, якая яго цікавіць. Гэта адносіцца і да літаратуры па спецыяльнасці. Такая сітуацыя складаецца ў выніку некалькіх абставін. У многім яна абумоўлена кніжным «бумам», у выніку якога кнігу з прадмета духоўнай культуры спрабуюць ператварыць ва ўпрыгожанне інтэр'ера. Такая форма калекцыяніравання не мае нічога агульнага з сапраўдным інтарэсам да кнігі.

Мэта нашага таварыства — развіццё культуры чытання, фарміраванне густаў і інтарэсаў слухачоў. Мы запланавалі правядзенне літаратурных вечароў, сустрэч з аўтарамі кніг, арганізацыю кніжных выставак, продаж кніг. Цікавай формай работы можа быць таксама арганізацыя ўзаемнага абмену кнігамі сярод кнігааматараў. Спецыяльна для студэнтаў могуць быць арганізаваны лекцыі па методыцы правільнай работы з кнігай, па бібліяграфіі, па навуковай арганізацыі працы студэнтаў. Праз гандлёвыя арганізацыі наша таварыства будзе наладжваць продаж кніг да некаторых мерапрыемстваў універсітэта, юбілеяў, памятных дат.

У Дзень друку таварыства арганізавала сустрэчу з аўтарамі кніг і работнікамі выдавецтва «Наука и техника» АН БССР.

Усе звесткі аб рабоце нашай арганізацыі і аб умовах уступлення у яе рады жадаючыя могуць атрымаць у старшынь і сакратароў пярвічных арганізацый таварыства на факультэтах.

І. ПАРЫБОК-АЛЕКСАНДРОВІЧ,
старшыня праўлення Таварыства кнігалюбаў БДУ.
Ю. ОРЛІК,
намеснік старшыні праўлення.

Вакол кніг

АБ ТЫХ, ХТО ВЫСТАЯЎ

14 мая на механіка-матэматычным факультэце прайшла канферэнцыя чытачоў па кнізе М. П. Яругіна «Аб тых, хто выстаяў». Канферэнцыю падрыхтавалі і правялі бібліятэка (аддзел абслугоўвання), грамадскія арганізацыі мехмата, кафедра рускай савецкай літаратуры.

На сустрэчу са студэнтамі прыйшлі госці — ветэраны Вялікай Айчыннай вайны, аўтар кнігі Мікалай Паўлавіч Яругін—Герой Сацыялістычнай Працы, акадэмік АН БССР, лаўрэат Дзяржаўнай прэміі СССР, заслужаны дзеяч навукі БССР, былы камандзір узвода процітанкавай артылерыі. Спецыяльна па запрашэнню універсітэта з Ленінграда прыехаў на канферэнцыю былы удзельнік польскай і фінскай кампаній, герой кнігі «Аб тых, хто выстаяў» Аляксей Фёдаравіч Цімохін. Па франтавых дарогах 1941—1945 гг. прайшоў і Віктар Міхайлавіч Прохараў. У цяперашні час ён заслужаны ўрач рэспублікі. Анатоль Сцяпанавіч Паўлавец пачаў вайну у 1941 годзе, дайшоў да Прагі. А Павел Іванавіч Чарапкоў вызваляў Румынію, Балгарыю, Венгрыю, Югаславію, Чэхаславакію. Анатоль Федаравіч Коншын ваяваў на Ленінградскім фронце. Усе ветэраны ўзнагароджаны ордэнамі і медалямі.

Гасцей прадставіў дэкан мехмата дацэнт М. С. Гарашчук. Уступнае слова сказала дацэнт кафедры рускай савецкай літаратуры Ніна Мікалаеўна Рамашка.

З цікавымі дакладамі выступілі студэнты факультэта У. Ашмянскі, І. Сідзельнікава, Л. Кальчынская, В. Макарычава, Т. Скотнікава, Г. Кучынская. Тэма іх выступленняў — гераічная барацьба камуністаў, якія знаходзіліся непасрэдна на фронце, герояў кнігі.

А. РУКШЫН,
загадчык аддзела абслугоўвання бібліятэкі.

Вакол кніг

НОВЫЯ ПАСТУПЛЕННІ

У кабінет сацыяльна-эканамічных і гістарычных навук паступілі наступныя кнігі:

Гурэвіч С. М. Выкрыццё ілжывай легенды. (К. Маркс і Ф. Энгельс аб буржуазным друку). М., «Мысль», 1975.

Зародаў К. І. Тры рэвалюцыі ў Расіі і наш час. М., «Мысль», 1975.

Кастэнка Д. П. Асвятленне пытанняў партыйнага кіраўніцтва камсамолам у курсе гісторыі КПСС. Метадычны дапаможнік для ВНУ. Кіеў, 1975.

Міхаіл Іванавіч Калінін. Кароткая біяграфія. М., Палітвыдавецтва, 1975.

Статыстычны штогоднік краін — членаў Савета Эканамічнай Узаемадапамогі. М., «Статыстыка», 1975.

Круталевіч В. А. Нараджэнне Беларускай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікі. (На шляху да абвяшчэння рэспублікі. Кастрычнік 1917 — снежань 1918 г.). Мінск, «Навука і тэхніка», 1975.

Паўлючэнка А. М. Узрастанне маральнага фактару ў развітым сацыялістычным грамадстве. Мінск, «Беларусь», 1975.

Групкамсорг. (Зборнік). М., «Маладая гвардыя», 1975.

Навуковы атэізм. Падручнік для ВНУ. Выданне 3-е. М., Палітвыдавецтва, 1976.

Давідзюк Г. П. Уводзенне ў прыкладную сацыялогію. Мінск, «Вышэйшая школа», 1975.

Гурэвіч І. С. Таямнічы чучуна. (Гісторыя аднаго этнаграфічнага пошуку). М., «Мысль», 1975.

У бібліятэцы БДУ. Фота А. Казака.

ГАЗЕТА ВЫСТУПІЛА

У нумары 15 ад 22 красавіка 1976 года быў надрукаван крытычны артыкул І. Саветкінай «Мастакі-запазычнікі».

У артыкуле гаварылася аб тым, што некаторыя студэнты нядбайна адносяцца да кніг і, акрамя гэтага, па некалькі гадоў затрымліваюць падручнікі ў сябе, ствараючы «асабістую» бібліятэку з грамадскіх фондаў.

У рэдакцыю паступіў адказ сакратара камітэта камсамола ФПМ П. Гараніна:

«Студэнтка I групы IV курса нашага факультэта Л. Маёранка сапраўды на працягу чатырох год трымае кнігі, якія ўзяла з універсітэцкай бібліятэкі.

Артыкул абмеркаван на сходзе ў групе, дзе вучыцца Л. Маёранка. Ёй было ўказана на адзначаныя недахопы. Акрамя гэтага, яе абавязалі здаць кнігі ў бібліятэку БДУ да 1 чэрвеня гэтага года.

Камітэт камсамола даручыў студэнтцы IV курса Н. Прышчэпчык разабрацца са становішчам спраў у бібліятэцы (у якім становішчы знаходзяцца кнігі ў студэнтаў факультэта, ці ў тэрмін іх здаюць і г. д.)»

ПАДВЕДЗЕНЫ ВЫНІКІ

АГЛЯДУ-КОНКУРСУ НАСЦЕННАГА ДРУКУ УНІВЕРСІТЭТА

Па выпрацаваных умовах на агляд-конкурс прадстаўлялася па дзве лепшыя насценныя газеты ад кожнага факультэта. Журы агляду-конкурсу адзначае, што многія з іх шырока асвятляюць жыццё факультэтаў, садзейнічаюць рашэнню задач, якія стаяць перад дэканатамі, грамадскімі арганізацыямі. Так, газеты, выпушчаныя напярэдадні XXV з'езда КПСС, змяшчалі матэрыялы аб падрыхтоўцы да гэтай гістарычнай падзеі, пра ход сацыялістычнага спаборніцтва ў гонар з'езда. Нумары, якія выйшлі пасля з'езда партыі, змяшчалі водгукі на яго рашэнні, артыкулы студэнтаў і выкладчыкаў.

Рад нумароў газет быў прысвечан розным знамянальным падзеям і святам: Дню Канстытуцыі, Міжнароднаму жаночаму дню, 1 Мая, Святу Перамогі. Большасць газет, якія змяшчалі матэрыялы, прысвечаныя гэтым датам, так або інакш стараліся закрануць і падзеі унутрыфакультэцкага жыцця, адгукнуцца на злабадзённыя пытанні. У ЦЭНТРЫ УВАГІ РЭДАКЦЫЙНЫХ КАЛЕГІЙ БЫЛІ ВУЧОБА, ПРАКТЫКА, НАВУКОВАЯ РАБОТА, АДПАЧЫНАК, СПОРТ, СБА — СЛОВАМ, УСЁ РАЗНАСТАЙНАЕ УНІВЕРСІТЭЦКАЕ ЖЫЦЦЁ. Трэба адзначыць, што не былі пакінуты па-за ўвагай насценнага друку заслужаныя людзі БДУ— ветэраны працы і вайны, якія і зараз з'яўляюцца прыкладам у адносінах да свайго службовага і грамадскага абавязку («Вита», «Слова філолага», «Советский юрист», «Историк»).

Звяртае на сябе ўвагу яркае, разнастайнае афармленне такіх газет, як «Вита», «Алгарытм», «Журналіст», «Слова філолага», «За науку». Арыгінальнасць у гэтых газетах спалучаецца з традыцыяй, наватарства — з глыбінёй матэрыялаў. Так, заслугоўвае заахвочвання рубрыка газеты «Алгарытм» «Клуб хвасцістаў», пад якой у тонкай, дасціпнай форме высмейваюцца студэнты, якія маюць акадэмічныя запазычанасці, прагульшчыкі, парушальнікі дысцыпліны. У «Слове філолага» ёсць цікавая рубрыка, пад якой збіраюцца стылістычныя і сэнсавыя ляпсусы студэнтаў. У газеце «Советский юрист» трэба прызнаць удачнай і па форме, і па зместу рубрыку, прысвечаную ваенна-патрыятычнаму выхаванню. Пад ёй рэгулярна публікуюцца ўспаміны былых франтавікоў, партызан.

Па-дзелавому, на канкрэтным матэрыяле факультэцкага жыцця распрацоўваюцца пытанні вучэбнай, навуковай, палітыка-выхаваўчай работы ў газетах «Вита», «Журналіст», «Слова філолага», «За науку».

Кампактнасцю ў вёрстцы, прадуманасцю ў размяшчэнні матэрыялаў выгадна адрозніваюцца газеты «Вита», «Алгарытм», «Журналіст». Аднак трэба адзначыць, што ў «Журналісце» часам сустракаюцца вялікія артыкулы, што, канешне, робіць цяжкім іх успрыманне.

Адзначаючы элементы творчасці, выдумкі ў афармленні газет, глыбіню і праблемнасць асобных матэрыялаў, неабходна ўсё ж указаць на рад значных недахопаў у дзейнасці рэдакцый насценных газет. Адчуваецца нястача цікавых, змястоўных матэрыялаў аб вучобе, дысцыпліне, крытычных выступленняў. Нідзе, напрыклад, не чуваць голасу ГНК. У шэрагу выступленняў не адчуваецца злабадзённасці, подыху часу. Матэрыялы часам шэрыя, у іх паўтараюцца вядомыя ісціны, яны расцягнуты, надрукаваны з граматычнымі памылкамі («Химик», «Историк», «Советский юрист»). Агульны недахоп газет — дзяжурныя перадавыя артыкулы, адарваныя ад унутранага жыцця факультэтаў.

Мала ў газетах па-сапраўднаму цікавых дыскусійных рубрык. Таму спрэчкі — «Ці патрэбен групе куратар!» («Журналіст»), «Ці не адкрыць студэнцкі клуб пры ўмове, што там можна пасядзець у час заняткаў за кубкам піва!» («Химик») — даволі далёкія ад больш значных праблем студэнцкага жыцця і нясуць на сабе адбітак вольных разважанняў. Некаторыя газеты запазычваюць матэрыялы з цэнтральных газет і часопісаў («Химик», «Мерыдыян»). Цяжка зразумець і тыя рэдкалегіі, якія даюць газетную плошчу «творчасці» сваіх карэспандэнтаў, пазбаўленай усякіх карысных мэт (узяць, напрыклад, матэрыял «Тры галаскі», вызначаны аўтарамі як дэтэктыўная аповесць. І вось такую «аповесць» газета «Решим любую задачу» дае з працягам!).

У газетах часта выступаюць выкладчыкі — загадчыкі кафедр, дацэнты, але недастаткова выступленняў саміх студэнтаў. Таму цяжка назваць некаторыя газеты масавымі, сапраўды студэнцкімі, актыўна пранікаючымі ў жыццё факультэтаў. Адсутнічае такая важная рубрыка, як «Па слядах нашых выступленняў». Нядбайна, нецікава афармлены многія нумары газет «Химик», «Слова філолага».

У сувязі з гэтым журы агляду-конкурсу лічыць неабходным арганізоўваць адзін-два разы ў год СЕМІНАРЫ РЭДАКТАРАЎ НАСЦЕННЫХ ГАЗЕТ, дзе можна было б пераняць вопыт лепшых, абмяняцца думкамі, словам, павучыцца. Ініцыятарамі тут павінны выступіць камітэт камсамола, а таксама рэдакцыі газет «Беларускі універсітэт» і «Журналіст».

Неабходна таксама больш грунтоўна рыхтаваць агляды-конкурсы, праводзіць папярэднюю работу з рэдкалегіямі, выпрацаваць выразныя крытэрыі ацэнак.

У ВЫНІКУ АГЛЯДУ-КОНКУРСУ НАСЦЕННАГА ДРУКУ УНІВЕРСІТЭТА (1975—1976 НАВУЧАЛЬНЫ ГОД) МЕСЦЫ РАЗМЕРКАВАЛІСЯ НАСТУПНЫМ ЧЫНАМ:

1. «Вита» — біяфак.

2. «За науку» — фізфак, «Слова філолага» — філфак.

3. «Журналіст» — журфак.

4. «Советский юрист» — юрфак.

5. «Алгарытм»—ФПМ.

6. «Историк» — гістфак.

7. «Решим любую задачу» —мехмат.

8. Химик» — хімфак.

9. «Мерыдыян»—геафак.

ЖУРЫ.

(Матэрыялы з насценных газет чытайце на 4-й старонцы).

СА СТАРОНАК НАСЦЕННЫХ ГАЗЕТ

«ВИТА»

ДЗЕЛАВЫЯ КАНТАКТЫ

Падрыхтоўчы перыяд, які папярэднічаў сустрэчы прадстаўнікоў шведскай фірмы «Фармацыя» са студэнтамі і супрацоўнікамі біялагічнага факультэта, працягваўся больш паўгода. І вось у канцы сакавіка сабраліся прадстаўнікі нашай ВНУ, спецыялісты з інстытутаў АН БССР — біяарганічнай хіміі, мікрабіялогіі, фотабіялогіі, генетыкі, фізіялогіі, з мединститута і г. д.

У гэты дзень прадстаўнікі розных арганізацый (а іх было каля 70) праслухалі лекцыі гасцей са Швецыі — дактароў Тунберга і Сандберга. Апошні расказаў аб практычным выкарыстанні прылад для электрафарэза, якія выпускае фірма «Фармацыя». Лекцыйны матэрыял быў замацаван на практычных занятках.

У выніку даследаванняў удалося не толькі азнаёміцца з навінкамі, якія дэманстравала фірма, не толькі, як гаворыцца, сваімі рукамі выканаць эксперымент і атрымаць канкрэтныя вынікі, але і скласці больш дакладнае ўяўленне аб магчымасцях новых метадаў. Такія сустрэчы садзейнічаюць развіццю навуковага супрацоўніцтва і ўмацаванню сяброўскіх сувязей.

М. ШОЛУХ,
асістэнт кафедры біяхіміі.

«СЛОВА ФІЛОЛАГА»

КУРАТАР

Непрыкметна пралятаюць гады вучобы. Яны запамінаюцца нам цікавымі лекцыямі, дыспутамі; назаўсёды застаецца ў памяці практыка, работа на калгасных палетках восенню. У гады вучобы мы знаходзім сапраўдных сяброў, сустракаемся з выдатнымі людзьмі, і кожны з іх пакідае ў нас іскрынку нечага светлага.

Усе студэнты нашай групы заўсёды з цеплынёй будуць успамінаць куратара групы Ларысу Нікіфараўну Гусеву. Аб ёй вельмі цяжка пісаць, цяжка выказаць словамі ўсю нашу цеплыню і ўдзячнасць. Ларыса Нікіфараўна не проста выконвае свой доўг. Усё, што яна робіць, —гэта ад чыстага сэрца, з мацярынскай цеплынёй і ласкай. Навуковая работа, лекцыі, прыём экзаменаў, залікаў, кіраўніцтва напісаннем курсавых работ, сходы—ці мала такога роду заняткаў у Ларысы Нікіфараўны. Але яны не перашкода для работы куратара, які заўсёды знойдзе час, каб сустрэцца з групай, пагаварыць са студэнтамі, якія пачынаюць адставаць у вучобе.

Мінулай восенню, калі ўся група была на сельгасработах, Ларыса Нікіфараўна аднойчы прыехала да нас у вёску. Выбраўшы свабодны дзень, яна вырашыла паглядзець, як жывуць яе выхаванцы, калі трэба, дапамагчы. Чуласць, душэўныя адносіны да студэнта, а не фармалізм, характарызуюць яе работу. Як педагог яна можа своечасова знайсці ключ да кожнага сэрца, падтрымаць у цяжкую хвіліну, заўважыць, што ў чалавека нешта не ладзіцца, што ў групе нешта адбываецца, умяшацца, быццам і непрыкметна, але важка. І студэнты адчуваюць гэтую цеплыню і цэняць яе. Ларыса Нікіфараўна імкнецца да таго, каб у групе быў здаровы клімат, каб студэнты адносіліся адзін да аднаго чула, мякка. І гэта дае свае вынікі.

Група наша лічыцца моцнай з першага курса. А цяпер ужо дзве сесіі запар займае першае месца па паспяховасці па факультэту. Але зрабіць групу перадавой —не самамэта Ларысы Нікіфараўны. Усё гэта вынік умелага ўздзеяння на студэнтаў, ведання іх.

Непрыкметна праходзяць гады вучобы. Пакінуўшы сцены універсітэта, кожны з нас панясе ў сабе тую іскру цяпла і дабраты, якую пакінула ў нас Ларыса Нікіфараўна, панясе, каб перадаць яе іншым...

А. МАЗУРЭНКА,
студэнт III курса IV групы філфака.

«ИСТОРИК»

МЫ—БУДУЧЫЯ ПЕДАГОГІ

Ужо год працуе пры адным з мінскіх домакіраўніцтваў наш педатрад, які створан на базе III курса гістарычнага факультэта. Члены педатрада дзяжураць у домакіраўніцтве з мэтай арганізацыі адпачынку дзяцей пасля заняткаў, вядуць гурткі, праводзяць віктарыны, ранішнікі, піянерскія зборы. Асабліва актыўна працуюць гурткі танцаў, вязання, драмгурток.

Нядаўна прайшлі гутаркі «Генерал Карбышаў», «Праца і прыгажосць», «Хакей — спорт мужных»

Усе педатрадаўцы працуюць з ахвотай, добрасумленна. Асабліва вызначаюцца студэнты Г. Халіпава, А. Кругалевіч, Н. Лянкевіч, С. Жлоба, Н. Белавусава, С. Таўгень.

З. БЕРНЯКОВІЧ,
камандзір педатрада III курса гістфака.

«РЕШИМ ЛЮБУЮ ЗАДАЧУ» *(ГУМАРЭСКА)*

БЫЦЬ ЦІ НЕ БЫЦЬ

Была ціхая вясновая раніца. Пеця Ш. ішоў па праспекту і думаў: «Вось я студэнт трэцяга курса, на лекцыі часам хаджу, практычныя калі-нікалі наведваю. Так, навука — гэта сіла. Інтэгралы, дыферэнцыялы... А душа —яна пяшчоты патрабуе... Вось прачнуся я раптам жанаты, сталы. Жонка кавы ў пасцелю падасць. Прыйду на фак, памочнік дэкана спытае: «Ты чаму ўчора лекцыю прагуляў?»—А я яму: «А ў мяне дзіця ўсю ноч жыватом маялася». Зноў жа, вярнуся дадому, чаю з малінай пап'ю... У групе на вяселле скінуцца. Цікава, па колькі? Добра б па пяць. 23 на 5—115. Што на гэтыя грошы купіць можна? Шафу можна. А яшчэ дзесятку падкінуць — матаролер можна. Вось куплю матаролер, паедзем з жонкай на поўдзень... А яшчэ 30 рублёў прыбавіць — каляску можна купіць. Пакладзём дзіця ў каляску—і паедзем...»

— Малады чалавек! — перарваў мары моцны грубы голас. — Вы чаму на чырвонае святло ідзеце? Тры рублі падрыхтуйце.

Пецева рука бездапаможна павісла ў паветры з квітанцыяй...

«Дурань я, — падумаў ён. — Ну навошта мне жаніцца?.. Апошнія тры рублі былі... Дзіця крычаць будзе... Цешча... Да матаролера каляску не дастанеш... І ўвогуле... Навука —гэта сіла. Інтэгралы, дыферэнцыялы... Душа радуецца...»

Была ціхая вясновая раніца.

(З насцегазеты механіка-матэматычнага факультэта).

ЗДЫМАЕ АНАТОЛЬ БАСАЎ

Ён першакурснік факультэта журналістыкі. Пакуль што. Апублікаваных здымкаў каля 900. Дзесяць з іх змешчаны ў «Комсомольской правде». Любімая камера — «Зеніт» з аб'ектывам «Пентакон». Здымае пры любых умовах. Надзвычай працаздольны і ўвогуле здольны. Сціплы. Быць з ім вельмі прыемна.

Беларусію ведае, ну, скажам, як састаў праявіцеля для паперы. Пачынаючым фотааматарам прапаноўваю адзычыць у яго апаратыўнасці. Яшчэ ўвосень Басаў рабіў здымкі для насценгазет «Слова дэлегата» камсамольскіх канферэнцый БДУ, Кастрычніцкага раёна, горада. Яго работы — амаль ва ўсіх нумарах факультэцкай «насценкі». Працавіты. Ну, а пра астатняе раскажуць здымкі. Вашай увазе прапануўваецца фотанарыс «Хлебапёкі».

А. МАРОЗАЎ.

З насценнай газетай геаграфічнага факультэта «Мерыдыян» пазнаёміцца прыйшлося выпадкова. Увагу прыцягнула стракатае афармленне аднаго з ліcткоў, што вісяць на трэцім паверсе геакорпуса. Цяжка было здагадацца, што гэта. Вершы, прысвечаныя 8 Сакавіка, малюнак... Наша ўважлівае чытанне лістка заінтрыгавала праходзіўшых міма студэнтаў (пэўна, чалавек, які чытае «Мерыдыян», —з'ява вельмі незвычайная).

ЯКАСЦЬ ГАЗЕТЫ,

АБО ЧАМУ МОЖНА «ПАВУЧЫЦЦА» Ў РЭДКАЛЕГІІ «МЕРЫДЫЯНА»

— Што, спадабалася газета? Павучыцца ў нас вырашылі?

«Чаму павучыцца?»—падумалі мы, адразу не адчуўшы іроніі.

Размова з сакратаром камітэта камсамола геафака Анатолем Мойкіным была нядоўгай.

— Шмат у нас ёсць прэтэнзій да рэдактара і членаў рэдкалегіі, — сказаў ён. — Газета павінна выходзіць два разы ў месяц, а ў нас...

Ну, а як жа з якасцю? Разбяром апошні нумар «Мерыдыяна». Яркі плакат побач са словамі «Са святам, дарагія сябры!» настройвае чытачоў на ўрачысты лад. Тэматыка такая: вынікі камсамольскага сходу, прадстаячая практыка, сесія, спорт. Што ж, гэта нядрэнна. Але... Зноў «але». Матэрыялы падпісаны безаблічнымі прозвішчамі: Сінельнікаў, Шэсцель і г. д. У многіх подпісаў няма ініцыялаў, невядома, адкуль гэтыя аўтары. Загалоўкі не кампануюцца з артыкуламі, няма даведкі, хто выпускаў нумар, хто фатаграфаваў, маляваў і г. д., палова матэрыялаў не вычытвалася пасля надрукавання на машынцы. Напісаны яны, ва ўсякім разе большасць з іх, невыразна, сухой мовай. То тут, то там сустракаюцца такія «перлы»: «...а нядаўна група вызваліла яго ад пасады праформга, таму што ў студэнтаў знікла ўсякая ўпэўненасць у Садзіне. Нават немагчыма сказаць аб тым, ці зможа ён далей вучыцца. А галоўным вынікам гэтага будзе летняя сесія».

З году ў год «Мерыдыян» не вызначаўся ні глыбінёй матэрыялаў, ні прыгажосцю афармлення. Разнабой у подпісах артыкулаў, адсутнасць «візітнай карткі» рэдкалегіі, нецікавая тэматыка—гэтыя і іншыя хібы сталі прывычнымі. Іх ужо не заўважаюць, з імі змірыліся. Газета стала мала каму патрэбна, нават заміцае студэнтам — членам рэдкалегіі, якія раз у два-тры месяцы марнуюць час, збіраюцца, выпускаюць, стараюцца, але...

Знайсці рэдактара «Мерыдыяна» не ўдалося. Яго намеснік Віктар Валогін коратка расказаў пра стан справы. У рэдкалегію ўваходзяць 12 чалавек з розных курсаў геафака. Кожны з іх у верасні, пасля выбрання, даваў абяцанне працаваць добрасумленна і шчыра. Але агульнай мовы члены рэдкалегіі ні ў верасні, ні ў канцы навучальнага года не знайшлі. Быў заменен рэдактар, «справа» «Мерыдыяна» разглядалася на пасяджэнні камітэта камсамола геафака. Андрэй Лабадо, новы адказны ў камітэце за друк, здаецца, зусім сур'ёзна ўзяўся за справу. Але вынікаў гэтых намаганняў камітэта ніхто так і не ўбачыў. Затое бачылі іншае. Рэдкалегія аказалася на дзіва спрытнай «фокусніцай». Святочны нумар да 23 лютага быў пераўтваран у святочны нумар да 8 Сакавіка літаральна ў дзве хвіліны. Узялі ды і заклеілі малюнак савецкага воіна малюнкам савецкай жанчыны. Лоўкасць рук, як кажуць, і ніякіх змен у астатнім тэксце газеты. Вучыцеся, журналісты!

Ну, а калі сур'ёзна, то даўно час спытаць у кіраўніцтва факультэта, грамадскіх арганізацый геафака за якасць газеты. Не верыцца, што няма тут талентаў, што няма сілы, якая б магла перадолець пасіўнасць і інертнасць у выпуску газеты.

А. ЯНЧЭЎСКАЯ,
С. ШЫДЛОЎСКАЯ.

ЗАПРАШАЕМ

на першае пасяджэнне клуба фотааматараў, які створан пры рэдакцыі газеты «Беларускі універсітэт». Пасяджэнне клуба на грамадскіх пачатках будзе весці старшы выкладчык кафедры тэорыі і практыкі радыё і тэлебачання Георгій Захаравіч Бягун. Фотааматары атрымаюць тут кваліфікаваную кансультацыю, парады па фотасправе. Рэдакцыя будзе рэгулярна змяшчаць лепшыя здымкі членаў клуба на старонках газеты. Жадаючым займацца ў клубе прадстаўляецца магчымасць карыстацца фотаабсталяваннем рэдакцыйнай лабараторыі.

Першае пасяджэнне адбудзецца ў чацвер, 27 мая, у 18 гадзін у памяшканні рэдакцыі (пакой № 14 геаграфічнага корпуса).

УВАГА!

Падрыхтоўчае аддзяленне аб'яўляе конкурс на лепшы эскіз значка рабфакаўца. Эскізы прымаюцца ў камітэце камсамола аддзялення.

«Белорусский университет» — орган парткома, ректората, месткома, комитета комсомола и профкома Белорусского ордена Трудового Красного Знамени государственного университета им. В. И. Ленина. На белорусском языке.

Газета выходзіць па чацвяргах. Тыраж 2.000 экз. Аб'ём — 1,5, друк. ар. АТ 04269 Заказ № 721.

В. а. рэдактара В. А. ВОЛЬСКІ.

Наш адрас: Мінск, Універсітэцкі гарадок, геаграфічны корпус, п. 14. Тэлефон 22-07-19. Ордэна Працоўнага Чырвонага Сцяга друкарня выдавецтва ЦК КП Беларусі.